

[Victor Pürschel.]

Parti, som er det, der interesserer mig mest i dansk Politik, skal holde sig saa fjernt fra dette System, at den Dag det braser sammen, skal Partiet være det Sted, hvortil Vælgerne vender sig. Det kan man naa, naar det lykkes at paavise for Arbejderne, at de ingen Interesse har i Socialiseringen, i at faa een Arbejdsgiver, der tillige er Lovgiver, Politimyndighed og, naar det kniber, ogsaa dømmende Myndighed, at paavise for Landbougdommen, at dens Interesse i Socialiseringen ogsaa er uhyre ringe, og at disse Talemaader om Samarbejde mellem Bønder og Arbejdere kun tjener eet Formaal, nemlig dette Formaal at søge at spænde Landbougdommen for Socialismens Kærre; det vil jeg haabe ikke maa lykkes. Det er min faste Overbevisning, at der her i Landet er en Fremtid for en konservativ Politik, der vil skabe et Samfund, hvor Arbejdet bliver det eneste Adelsbrev, men ogsaa det eneste Adgangskort til fuld Udøvelse af borgerlige Rettigheder — de vanføre og de syge naturligvis undtagne. Det er dette Samfund, vi tilstræber; ikke et Klassesamfund, som de Herrer tilstræber, med Klassehad og Klassefjendskab — nu ryster de Herrer paa Hovedet; det er en Dom over deres egen Fortid, men Fremtiden skal nok tilhøre os.

Jensen (Gørding): Manøs Digeopbygning vil en af de nærmeste Dage være fuldendt, og over en Menneskealders Kamp for at sikre Befolkningen mod Vester-Vov-Vovs farlige Naboskab er endt. Der er dog stadig en Frygt tilbage hos Befolkningen derovre for, at Digets Opbygning ikke er forsvarlig nok. Man frygter, at Digeanlægget mod Havet er for stejlt, og særlig at Rampens vestlige Anlæg ikke kan holde. Jeg maa ogsaa sige, at et Anlæg paa 1 : 3 forekommer mig at være meget risikabelt, naar det er Vesterhavet, man skal dæmme op imod, og Vandbygningsdirektoratet paatager sig et stort Ansvar, fordi det ikke har villet høre paa Advarsler fra mange Sider, hvis Frygten viser sig begrundet. Den nærmeste Tid vil sikkert give Svar herpaa. Naar jeg i Dag fremdrager disse Forhold, er det imidlertid mere for at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Øens Forbindelsesvej til

Fastlandet, hvoraf endnu kun ca. en Trediedel er grusbelagt i Vadehavet. Udgiften hertil har hidtil andraget ca. 10 000 Kr. aarlig, hvoraf Øens Beboere har betalt en Fjerdepart, Amtet en Fjerdepart og Staten Resten. Da Øens Budget trods en Skatteprocent paa 11 kun er 10 000 Kr. og man heraf maa udrede 2 500 Kr. til Vejanlægget uden for Øen, vil enhver forstaa, at denne Byrde ikke vedblivende kan bæres af den fattige Befolkning. Jeg henstiller derfor til den høje Regering og Rigsdag, at man fritager Befolkningen for denne Udgift, ikke mindst fordi Staten gennem sin Postbesørgelse pr. Automobil vel er den Part, der slider mest paa Vejen.

Foruden at omtale dette vestjyske Problem kunde jeg ønske, at Statsbanerne i deres Dispositioner erindrede, at Vestjylland ogsaa i trafikal Henseende hører med til Danmark. Denne min Besværgelse gælder navnlig Lokaltrafikken. De større Byer har nu Lyntog af forskellig Art, som, det skal indrømmes, har faaet en tilfredsstillende Forbindelse, hvor de hører op. Men det jævne Folk kan ikke nøjes hermed. Den øvrige Tid af Dagen, hvor almindelige Person- og Godstog skal besørges det lokale Behov, er i høj Grad tilbage med Hensyn til, hvad man i vor Tid maa kunne kræve. Hvorfor man saaledes i et af de tidlige Aftentog paa Strækningen Fredericia—Esbjerg nu kun indsætter en enkelt Personvogn mod tidligere to, forstaaer jeg ikke. Det bør i hvert Fald rettes, for jeg har været Vidne til for nylig, at ikke alene alle Kupeerne, men ogsaa hele den lange Gang i Vognen var saa tæt pakket, at Passagererne stod som Sild i en Tønde. Det er mit bestemte Indtryk, at Statsbanernes Ledelse særlig har sin Opmærksomhed henvendt paa de kære Lyntog, men de Egne, der ingen Lyntog har, skal vel ogsaa betjenes, det rejsende Publikum bør formentlig betjenes lige godt. De smaa Motortog er ganske fortrinlige og vel ogsaa billige, men paa mange Strækninger burde der sikkert være nogle flere.

Et Ønske endnu kunde jeg maaske faa opfyldt, nemlig at det indkaldte Mandskab faar Lov til at benytte Hurtigtog, om ikke Lyntog, paa saavel Hen- som Hjemrejse. Det er i Forvejen ikke morsomt at være Soldat, men at skulle tilbringe 12—16 Timer